THE LIBRARY OF THE
JUN 8 1927
UNIVERSITY OF ILLINOIS

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 130. Джерзи Ситі, Н. Дж., второк, 7. червня, 1927. VOL. XXXV. No. 130. Jersey City, N. J., Tuesday, June 7. 1927. THREE CENTS

АМЕРИКА НЕ ПРОТИ ПРИЗНАННЯ КИТАЙСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ПРИЗНАННЄ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ДОБУТТЯ ПЕКИНУ.

ВАШИНГТОН, 4. червня. — Урядники департаменту стейту дають до зрозуміння, що американський уряд не буде мати нічого проти визнання китайського націоналістичного уряду на случай його остаточної побіди та добуття Пекину, північно-китайської столиці.

Американський уряд мабуть в тому случаю визнати націоналістичний уряд як фактичний уряд Китаю.

НАЙСТАРША УНІЯТСЬКА ГРОМАДА РІШЕНА ЗІРВАТИ ЗВЯЗЬ З РИМОМ.

ВИНУЄ ПОЛІТИКУ РИМУ И БОГАЧЕВСЬКОГО.

ШЕНАНДОА, ПА., 5. червня. — Місцева уніятська громада постановила зігнорувати приказ римського делегата в Вашингтоні та римської конгрегації східної церкви, після котрого священики й громади мають упокоритися перед єпископом Богачевським.

Громада на своїх двох мітінгах, що відбулися сеї неділі та минувшої суботи, постановила не сповнити приказу Риму та не впокоритися перед єпископом Богачевським, хочби навіть через те їм прийшлося зірвати зовсім з римо-католицькою церквою.

У своїй заяві церковна громада в Шенандоа подає мотиви, які її заставили заняти таке становище.

Громада заявляє, що унія нашої церкви з Римом запроваджена була колись у насильний і підступний спосіб при допомозі відвічного ворога нашого народа, Польщі.

Далі громада заявляє, що Рим усе ломив унію, касував права уніятської церкви, заходився завести примусове безженство священиків, відобрати священикам право уділяти тайну миропомазання, насильно накинути нам свій календар, накидати культи святих, не принятих нашим народом, і т. и. Громада заявляє, що висланник Риму єпископ Богачевський від самого приїзду до Америки робив тихі заходи в напрямі постепенного скасовання уніятської церкви.

Громада заявляє далі, що Рим ішов усе на спілку з Польщею проти національних стремлінь нашого народа, а його представник у Америці звертався проти народних організацій, проти святковання памяти великих українських людий та зводив на ніщо допомогову акцію для старого краю в боротьбі нашого народа проти утиску наїзників.

Громада заявляє наконець, що наші свідомі церковні громади старалися звернути увагу Римови на се доманнє прав унії, але Рим громад не вислухав, сі зажалення зігнорував, а замісць сього зажадав безумовного покорення перед єпископом Богачевським, висланим сюди переводити тут римську політику. Сим Рим дав доказ, що Рим не відступить від своєї політики, звереної проти унії та проти нашого народа. Своїми проклонами проти світських людей та загрозою проклонів проти духовенства Рим доказав, що він хоче страшити наш нарід способами, вживаними в середновічні часи.

Супроти сього шенандорська громада вважає потрібним зірвати звязь з римсько-католицькою церквою. Вона висказує переконанне, що розвій подій доведе й другі церковні громади до такого самого переконання.

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА НЕ ДАЄ СВОЄЇ ПЕЧАТКИ ДЛЯ ЗАЯВИ РИМОВИ.

ПЕРТ АМБОЙ, Ню Джерзі, 5. червня. — Українська греко-католицька громада на своїм мітінгу, що відбувся нині, ухвалила виточити процес, щоби добитися для себе заряду церковним добром, а рівночасно постановила відмовити печатки для поміщення її на заяві священика до папського делегата. В сей спосіб громада хотіла зазначити, що Рим і Богачевський можуть заставити упокоритися священика, але не громаду.

АМЕРИКА ОДУШЕВЛЕНА ДРУГИМ ЛЕТОМ.

ЖІНКИ ЛЕТУНІВ СЛІДЯТЬ ЗА ПОСТУПОМ ЛЕТУ.

НЮ ЙОРК, 5. червня. — В цілій відай Америці нема осіб, більше заціквавлених летом Чеймберлина й Левіна, як жінки летунів. Обі вони не можуть спати навіть на хвилину. Вони слідять за кождою вісткою про поступ лету, подаваною з ріжних місць на морі й суші.

У Вашингтоні тимчасом ідуть живі приготовання до привитання капітана Линдберга, який уже пливе в Америку на кружляку Мемфісі.

Все населення місточка Денисона, в стейті Айові, місця уродження Чеймберлина, говорить нині про Чеймберлина, нагадуючи собі його молодечі жарти, талан до механіки, заходи батька зробити з нього годинникаря та його перші виступи в летництві.

ПРОВІДНИКИ КУШНІРСЬКОГО СТРАЙКУ ВІСМІВАЮТЬ ЗАКИД ПРО МОСКОВСЬКІ ВПЛИВИ.

НЮ ЙОРК, 5. червня. — Провідники кушнірського страйку видали публичну заяву проти закиду, що мовляв вони є московські агенти, які й викликали страйк на приказ з Москви. Вони кажуть, що хоча вони є проти політики Американської Федерації Праці, та приказів щодо страйку від Москви не мали.

ПАРИСЬКА „ЧЕРВОНА АРМІЯ".

ПАРИЖ, 3. червня. — Пастор Суліє подав в парляменті, що в самім Парижі можуть комуністи зібрати в кождім часі червону армію з 12.300 жовнірів. Він заявив, що та армія відбуває кождої неділі вправи за містом в лісах і вже була в послідних двох місяцях два рази мобілізована.

Комуніст посол Кашен назвав це нонсенсом. Він сказав, що комунізм ширить ся через високі податки. На це відповів Поанкаре, що податки треба накладати тільки через лівих, які обіцювали золоті гори і тепер треба ті обіцянки хоч вчасти сповнити.

ПРИДУМАЛИ МАШИНУ ДО ГАШЕННЯ ПОЖАРІВ НА ХМАРОДЕРАХ.

НЮ ЙОРК, 4. червня. — Пожарний департамент сього міста закупив недавно сконструовану машину до гашення пожарів на високих домах. Машина коштувала 14.500 долярів. Має вона такі сильні помпи, що моглаби викинути стовп води на верх будинку Вулверта.

МАЮТЬ СУДИТИ ДВОХ ОФІЦИРІВ ВОЄННОГО КОРАБЛЯ.

ВАШИНГТОН, 4. червня. — Суд фльоти постановив поставити на воєнний суд Карнса, капітана воєнного корабля Колорада, та Фрідела, морського офіцира, як винуватих за те, що Колорадо наїхав на скали дня 30. квітня підчас візду в нюйорський порт.

ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

Окркомісія в справі українізації констатує, що медичний та с.-г. інститути вже майже цілком українізовані. Професура цих інститутів вже значно опанувала мовою. Українізація політехнікуму проходить повільнійше, що є викликане надзвичайною складністю перекладу та засвоєння технічної термінольогії.

При українському етнографічному музеї, що недавно відкрився, утворено гурток аматорів української старовини, що ставить собі завдання доповнити музей річами старовини та вивчити історію краю.

Розробляється також питання про відкриття музею українського малярства. При клюбах почали функціонувати гуртки популяризації та пропаганди української культури.

ПРОЄКТ ЛИТОВСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

Опрацьований теперішним литовським урядом проєкт нової литовської конституції обмежує компетенцію власти парляменту, зменшує число послів до половини, а рівночасно обмежує сесію сойму до 2 місяців в осени і на весну. Сойм триває пять літ, президентська каденція 7 літ. Колиб президент не міг виконувати урядування, заступає його не маршалок сойму, а премієр.

ЧЕХІЗАЦІЯ НЕ ВГАВАЄ.

Чехізаційний похід іде вперед і то систематично. Оце декілька нових фактів:

Шкільна дирекція розіслала багато оповісток чеським учителям у Чехії, Моравії і т. д., щоби проголовилися з новим шкільним роком перейняти службу на Підкарпатті. Мабуть усіх тих учителів дадуть до народніх, горожанських і фахових шкіл, із яких звільняють всіх учителів-емігрантів, головно Українців. Бо нових шкіл не збираються відчиняти.

В горожанських школах переводиться дефінітивне обсадження директорських місць. „Русскій Вістник" подає, що тільки двох Українців має бути назначених директорами; решта, то є 14, мають бути Чехи, бо в них — мовляв — лучша кваліфікація для цього. „Р. Вістник" з того приводу відкликається до... губернатора Бескида, щоби він у тому щось направив.

Тут треба зазначити один знаменитий випадок. Маємо до діла з випадком чехізації, в якій навіть перекозирив проєктант „Гласи". Многонадійний молодець „редактор" Барані пропонує, щоби в ужгородському міському кіні давати написи тільки чеські. Бо — каже — по мадярські написи злі й не відповідають текстові, по словацьки також злі й Чехи мусять собі викручувати язик — отже хай буде тільки по чеськи, бо „руська публика" й так знає по чеськи.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ПРОСВІТНЬОГО РУХУ.

Скрізь по західно-українських землях під Польщею йде страшне переслідування просвітнього руху. На Волині, де нема ні одної української школи, бо все шкільництво знищила польська влада, переслідується також просвітний рух по читальнях. Поліція переводить ревізії, конфіскує книжки, застрашує людей. У читальні Просвіти в Клюську по переведенню ревізії жандармерія сконфіскувала навіть кобзаря Т. Шевченка, називаючи цю книжку нелегальною, бо там пишеться проти Поляків. Відтак переведено ревізію в секретаря Просвіти і забрано в нього крім таких книжок, як Лібкнехта: „Павуки та мухи", Діківштайна „Хто з чого жие", або „Українство в Росії" — навіть його приватну переписку з братом, а самого його відвезено на постерунок і передержано до другого дня.

Такі і тим подібні практики для знищення читальняного просвітнього руху переводить польські власти на цілій українській території.

ЗА ВЕДЕННЯ — КУЛЯ В ЛОБ.

В селі Дубровиці, повіту Городок, розігралася трагічна сцена на любовнім тлі між Юстиною Буртківною й Іваном Біликом. Буртківна, зведена через Білика, по безуспішній спробі наклонити його до подружжа, віддала до нього з засідки з утятого кріса стріл, маючи намір його вбити. Білик зорієнтувався, швидко розоружив Буртківну і віддав її в руки поліції.

„ПРОСВІЧАЮТЬ" БУКОВИНУ ТА БЕСАРАБІЮ.

Дня 30. квітня та 1-го травня в Кишиневі відбувся зїзд „культурних організацій" Бесарабії. Були тут і Рашкану, і міністер освіти Петрович, і генерал Скарішорину, і єпископи, і всі-всі „просвітителі". Резолюція, ухвалена тим зїздом, говорить, що протягом 2 з половиною місяців у Бесарабії засновано 478 культурних пунктів, було скликано, головно по селах, 2.000 зборів, які відвідало 32.000 чол. Міністер освіти скаржився на брак засобів для тої культурно-пропагандської роботи взагалі та натискав на важливість „просвітньої" роботи на селі.

Як повідомляє „Адеверул" з 6. травня ц. р., до Петровича звернувся один з журналістів з запитанням: чи не гальмує культурно - освітню роботу стан облоги, що панує в краю. Ані оком не моргнувши, генерал відповів, що „ні".

Другий зїзд таких організацій має відбутися в наступному році в Чернівцях.

УКРАЇНСЬКА ОПЕРА.

Наш артист-співак М. Голинський одержав приватного листа з Одеси від директора тамошньої української опери Каргальського, з якого довідуємося, що українська опера залишається на сезон 1927/28 р. і на далі у трох найбільших містах України: Київ, Харків, Одеса. Ідеольогічно-мистецький нагляд і кермування оперою остає надалі в руках Народного Комісаріяту Освіти, а адміністративно-господарські справи перейняє в свої руки місцева влада. На думку тамошніх фаховців — це полекшить і упростить працю на місцях. Досі усталено вже репертуар на слідуючий сезон і призначено директорів опер. Директором харківської опери буде надалі Воробйов, одеської Каргальський, а київської Кудрин. Тепер комплектують співаків. Далі довідуємося з листа про значіння цьогорічного оперного сезону в Одесі. Відбулося воно ефектовно і в піднесеному настрою. На закінчення виставлено збірну виставу „Трільбі" та „Орлиний бунт". Українське громадянство Одеси вислало між актами на сцену окрему делеґацію, яка витала всіх робітників опери з великим успіхом та зі святом першого побідно пройшовшого сезону постійної української опери. — Нашого артиста М. Голинського рішено заанґажувати до столичної опери в Харкові на цілий сезон 1927/28 рік. Він дістав уже в тій справі телеграму від дир. Воробйова з Харкова.

ПЕС ВИКРИВ ЗЛОДІЇВ.

В ночи з 12. на 13. травня ц. р., злодії вломилися до новозаложеної фабрики біля „Конталь" при вул. Янівській ч. 11. у Львові і вкрали 16 штук шовку та 70 штук полотна, загальної вартости понад 2 тисячі долярів. Поліційний пес „Ботлер" викрив місце, де злодії закопали крадене добро, а пізніще й мешкання злодіїв.

КОЛЮМБІЯ ДОЛЕТІЛА ДО НІМЕЧЧИНИ

ЗАБРАКЛО ГАЗОЛІНИ І ТРЕБА БУЛО ЗЛЕТІТИ НА ЗЕМЛЮ В САКСОНІЇ.

БЕРЛІН, 6. червня. — Аероплян Белляиски Колюмбія був змушений злетіти на землю сегодня рано о год. 4.30 (нюйорський час) в місцевости Айслебен в Саксонії. Летуни здорові, а аероплян в добрім стані, а дорогу треба було перервати тільки задля браку газоліни.

Летуни набрали газоліни і відлетіли до Берліна. Летіли досі без перерви 46 і пів години і осягнули в той спосіб рекорд, який побиває всі дотеперішні. Перелетіли за одним махом простір на 4,100 миль, що є рівнож рекордом, який побиває рекорд, здобутий Линдбергом.

З Айслебен до Берліна буде тревати дорога одну годину.

В БЕРЛІНІ НЕ СПАЛИ, А ОЖИДАЛИ ЛЕТУНІВ.

ГОТУЮТЬ ВЕЛИЧАВІ ПРИНЯТТЯ. — МАСИ НАРОДА ОЖИДАЛИ З НЕТЕРПЕЛИВІСТЮ ЦІЛИЙ ДЕНЬ ВІСТЕЙ.

БЕРЛІН, 6. червня. — Ціле місто не займалося через цілу неділю иншими справами, а тільки слідило за відомостями, чи Кларенс Чеймберлин і мілїонер Чарлз А. Левин, які вихали з Ню Йорку до Европи, вже перелетіли океан та чи вони поїдуть до Німеччини чи до Італії. Оба міста Рим і Берлін готувалися до принять, але жадне з них не було певне, яку дорогу виберуть летуни. Коли прийшли вістки, що летуни перелетіли місто Дортмунд і знаходяться на німецькій землі, цілий Берлін засяяв з радости і взявся сейчас до дальших приготовань для летунів. Найшов сумнів тільки над раном, коли минуло дві години від того часу, коли Колюмбія повинна бути над Берліном. Тоді вислано німецькі аероплани для розсліду. Аж за якийсь час повідомлено телефоном, що летуни мусіли злетіти 130 миль від Берліна на землю, бо не стало їм газоліни.

ЯК ЛЕТІЛИ НАД ОКЕАНОМ.

КРУЖЛЯЛИ НАД КОРАБЛЕМ МАВРИТАНІЄЮ.

З КОРАБЛЯ МАВРИТАНІЯ, 5. червня. — По радіо подають, що на океані гарна погода, ясне небо і легкий вітер. Всі подорожні слідять за тим, чи часами не побачуть Колюмбії, як буде летіти до Европи. І дійсно о 11. год. рано побачили здалека малу пляму, яка ставала щораз більшою. А як долітала до корабля, побачили число: 140 і Колюмбію, в повній величі. Летуни злетіли над корабель, обкружили його і полетіли дальше з такою силою, що по кількох минутах вже не було й сліду по Колюмбії.

ЛИНДБЕРГ В ДОРОЗІ ДО АМЕРИКИ.

ВІДПОЧИВАЄ НА КОРАБЛИ МЕМФІС ПО ТРИЮМФАХ В ЕВРОПІ.

НА КОРАБЛИ МЕМФІС, 5. червня. — Капітан Чарлз Линдберг відпочиває собі тепер на прекраснім кораблі та ожидає депеш про судьбу Чеймберлина і Левина. Він певний, що коли їм допише погода і вистарчить газоліни, вони дійпуть своєї цілі і долетять до Берліна чи Риму, бо Беллянка аероплян є дуже добрий.

На кораблі заступник адмірала Бюрредж дав Линдбергови повну свободу і наказав нічим не вязатися, а довго спати і богато їсти, щоби покріпитися по тих всіх приняттях та трудах, які надщарпали його здоровлє. Він тішиться, що незабаром буде вже в Вашингтоні та побачить свою матір, яка буде гостем президента Куліджа. А тій матері він завдячує богато, бо це вона заохочувала його до цеї подорожі.

ЗМІНА В РУМУНСЬКІМ КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ.

КОРОЛЬ ФЕРДИНАНД УСУВАЄ ПРЕМІЄРА АВЕРЕСКУ.

ВІДЕНЬ, 5. червня. — З Букарешту доносять, що румунський король Фердинанд, який тепер подужав, усуває теперішнього премієра Авереску, який був підніжком довголітнього премієра, реакційного диктатора Братіяну. Авереску державея при владі тільки завдяки насильству, бо сам він був представником т. зв. народної партії, яка має всего пять членів у парляменті.

З тою зміною полекшає становище бувшого престолонаслідника Кароля, бо його шанси покращають. Кажуть, що й тим разом повалив Авереску не так король, як сам така Братіяну тому, що Авереску пробував вести заграничну політику на власну руку.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В ПОЛЬЩІ.

ВИБУХ В ФАБРИЦІ ПОРОХУ ПОТЯГАЄ ЗА СОБОЮ ВАЖКІ ЖЕРТВИ В ЛЮДЯХ.

ВАРШАВА, 5. червня. — В селі Віцовіце біля Кракова експльодувала фабрика пороху. 160 осіб відвезено до шпиталів, а число погибших ще не означене. Вся служба, сторожа і комендант погибли на місці. В місті Кракові настало через вибух таке потрясение, що богато домів потерпіло великі шкоди. Вікна попукали, а скло, падаючи на вулиці, покалічило більше ніж 100 осіб.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES; Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

„ДУРНІ ДІТИ"

„Нам треба нових громадян, цілком инших від тих старих невільників. Кров Павла й других героїв буде засівом, із якого виросте новий люд, а я всі свої зусилля покладу на дальшу працю й на виховання нових громадян, громадян-революціонерів" — говорив Ігор, а його сестра Наталя додала: „І я з тобою".

Так кінчиться повість, хроніка наших днів „Дурні Діти", якої автором є політичний вязень і український стрілець-революціонер Ю. Р. Крук-Мазепинець. Книжку ту продають вже і в Америці.

Дурні діти — це не пусті діти. Це не ті, що завдають родичам біль через те, що зле вчаться, марнують час, гріш і здоровля при забавах, картах чи гульні. Ні. Се ті, що, перебувши довгі літа війни і мук по таборах, не можуть знайти для себе місця на нашій поневоленій землі і вандрують з села до села, піддержують боевого духа, нищать мазурські кольонії і панські двори. Дурні діти се ті, що не вписувалися до польського університету, а ходили на свій тайний український, хоч знали, що через те тратять літа, наражують себе на переслідування поліції і арешти. Дурні діти це ті, що резиґнували для висшої ідеї з особистого щастя, що боролися і терпіли, коли другі їх товариші кінчили школи, женилися, діставали гарні посади, дипльоми. Бо коли Ігоря, знеможеного голодівкою і обкровавленого, волочили в тюрмі пяні дозорці по сходах, його Дарка — на весіллі гуляла з тим, що не був „дурною дитиною", що був льояльний до наїздника, що ходив на польський університет, поздавав іспити і докторат і дістався до державної служби. Коли одні гинули, другі гляділи за посадами і гонорами і думали, що коли в ряди-годи дадуть кілька центів на Рідну Школу — їх національний обовязок вже скінчений. А другі йшли головою стіну пробивати і мимо своїх важких переживань знаходять ще в собі настільки сили, що кричать до нас: А таки її пробємо.

От дурні діти! Як бачимо, є ще такі, але там далеко на рідній землі. В нас в Америці головно „розумні діточки", бо їх духовні наші проводирі виховують в такій покорі, що не кажуть їм навіть проти польсько-римського конкордату протестувати. Зате дозволяють їм до схочу плюгавити память Франка і дослугуватися високих за те почестей — ґенеральних вікаріїв, канцлерів, гетьманських пірначів і т. п. На такім тлі можуть дійсно вирости тільки „розумні діточки", кареровичі і льояльні опортуністи, кандидати на Яцкових і Твердохлібів. А наша поневолена нація так дуже потребує „Дурних Дітий". Тому, коли не бачите їх тут між нами, а хочете про них знати, прочитайте хоч книжку.

Др. Кирило Трильовський.

„ДУМА ПРО МЕЛЕДИКТА ПЛОСКОЛОБА"

(Пояснення).

I.

Дуже велику заслугу має редакція „Свободи", що подає своїм читачам вірші не лиш тепер живучих наших письменників, але і старших, з виробленим уже іменем.

Нашому робітникови і фармерови не легко зорієнтуватися котру би то книжку йому найперше купити, бо хоч ми й не так богаті на книжки, як ось на приклад Англичани або Німці, то всеж таки й катальоґи наших книгарень є досить обширні і людині фізичної праці тяжко визнатись у них. — Тому то і є дуже важним подавати їй час до часу що найкращі та найважнійші зразки нашого письменства.

І так „Свобода" принесла була своїм читачам уже давнійше **„Панські жарти"** Івана Франка, а ось в ч. 66. з сего року славну „Думу про Маледикта Плосколоба" **Джеджалика.**

Хто хоче знати, хто то такий той Джеджалик (імя знане впрочім зі старої козацької історії) — той най загляне на сторону 39 Календаря Укр. Народного Союза на 1927 рік, а там на долині найде потрібне пояснення.

Джеджалик — се і є власне той саміський **Іван Франко,** лише що „Думу про Маледикта Плосколоба" написав він о 10 літ скорше як „Панські жарти". „Джеджалик", се було прибране імя, котрим Франко підписував зпершу свої твори, або як то кажуть — був се його псевдонім.

„Дума про Маледикта Плосколоба" появилась тепер в „Свободі" майже точнісінько в **пятьдесять літ** по її першім появленню в р. **1877.**

А появилась вона в наслідок тодішних нападів москвофільської часописи „Слова", виданої у Львові Бенедиктом (з кацапська „Венедиктом") Площанським на молодих українських студентів-соціялістів, на чолі котрих стояли Іван Франко та Михайло Павлик.

У всякому разі — раджу перечитати з розвагою статтю нашого ученого М. Возняка під заголовком „Перша любов Івана Франка" — поміщену у згаданім календари, а тоді зрозуміємо легше і ситуацію, що заставило Франка написати тоді свою славну „Думу", що є безумовно одною з найкращих і найвизначнійших сатир у нашому письменстві.

Зі згаданої статті довідаємося, що власне в **1877** році а то 12. червня арештовано Франка, що йому виточено політичний процес, засуджено на 6 неділь вязниці, та що він вийшов з неї аж 5. марта **1878 р.**

Однакож стаття М. Возняка займається більше тодішними особистими справами Франка, а іменно його любовю до живучої еще і тепер Ольги Рошкевич (тепер вдови по о. Володимирови Озаркевичеви).

Та стаття однакож менше пояснює **політичне тло,** на якім відогравалась та любовна траґедія нашого найбільшого по Шевченку поета. — І тому я постараюсь тепер сказати тут дещо більше власне про те політичне тло, тим більше, що власне політичні події стали головною причиною, чому подруже між Франком а Рошкевичівною розбилось.

Передовсім треба усталити, що тодішна українська **„інтеліґентна"** суспільність в Галичині була крайно ретроґрадна-назадницька. Складалася вона головно зі **священства,** а те — о скільки розходилось о його відносини до простого селянського народа, стояла строго на становищи пастиря до овець. Погляди у тої інтеліґенції були наскрізь аристократичні, панські, а товариською мовою в них була переважно мова польська. Погляди у тої „інтеліґенції" й не могли бути инші, так як вона жила під переможним впливом польської культури.

З „руских" часописей було лиш одно **„Слово",** що виходило мабуть два рази в тиждень а впрочім всі дневники були лиш польські. То само відносилось і до ілюстрованих тижневників. — Священичі родини читали лиш польські книжки, пожичені звичайно з двора, від дідича.

Щож і дивного, що та польська, панська культура, ті панські погляди на „хлопа" перейшли в кров і кість тодішних священичих родин, і що зосібна на жіноцтво було пересякнуте польським духом, польськими поглядами.

Часи Франка та його товариша Михайла Павлика були лиш о чверть століття віддалені від **„весни народів", від 1848** року. До того року ціла маса українського народа в Галичині — се були безводьні панщизняки, прості невольники польських панів, що не лиш за дурно мусіли тяжко працювати на панських ланах, але й були наражені на тяжкі побої.

Читачі „Свободи" пригадують собі ще друковані у ній „Панські жарти", Франка і ту радість, яка обняла тодішне наше селянство на відомість, що панщина знесена.

Що було світлійшого тоді у нашій інтеліґенції то є між священством та між нечисленними світськими „Русинами" — всьо то зєдналось у так званій „Головній Руській Народній Раді", що станула на чолі нашого народа яко заступниця його перед австрійським урядом.

Ті роки 1848 і 1849, се був вправді початок нашого відродження в Галичині, але се була справді й ціла наша траґедія. — Всі народи, що належали тоді до австрійської держави, не виключаючи навіть Німців, піднесли були тоді бунт проти цісарського, деспотичного правительства. Мадяри, Німці, Чехи, Поляки і др., всьо то взяло участь в революції, домагаючись не лиш знесення панщини, але передовсім заведення конституції. Але наші „Русини" були попри Хорватів одинокі, що станули на боці абсолютизму, по стороні цісаря та пануючої на його дворі кліки, зложеної головно з архикнязів та ґенералів.

А був тоді цісарем **Фердинанд,** котрому урядові лизуни причіпили до імени додаток **„Благий",** бо иншого дати не могли, хотя би і хотіли. Сказавши між нами — був се собі звичайний **ідіот,** людина вповні непочитальна, з котрим мали міністри нераз великий клопіт, зосібна, коли треба було з ним публично виступати. — Знесенне ним — зглядно його урядом — панщини (дня 3. мая 1848) було вимушене революцією, а не актом доброго серця чи політичного розуму. Но — але факт фактом, отже не диво, що тодішний наш поет Никола Устіянович висказав вдячність нашого народа за те у звісному вірші, що зачинається словами:

Запаленіло небо довкола:
Чи то Великдень сіяє?
Ні, то цісар руский з свойого [престола
Кайдани з Руси знимає.

А кінчиться той вірш ось як: —

Допоки води пливуть Дунаю,
Док в руской пісни ще грому,
Буде греміти третого мая
Пісьнь Фердинанду Благому.

Та вдячність і вірність для династії проявлялася на кождім кроці і полки „рускі" були найпевнійші, коли треба було згнести революцію чи то у самім Відни (в падолисті 1848 р.) чи на Мадярщині (в 1849 р.).

У Відни стріляли наші ґренадири за одного цванциґера у Віденців, стоячих у вікнах.

Але на Мадярщині була би і вірність „руских" полків не вистарчила, коли би був цар Никола Перший не вислав ще і „русских" полків на поміч.

Доперва тоді ростороще̂но мадярське повстання, а хто з провідників не утік — того австрійський ґенерал Гайнав висилав на шибеницю.

Замки-тюрми в роді Куфштайну у Тиролі та Шпільберґу (Грайгори) в Берні на Моравах наповнилися вщерть революціонерами польськими, німецькими, мадярськими та чеськими. Але між ними не було революціонерів „руских" — бо взагалі таких не було.

А як і був який „руского" роду — то боровся він проти цісарського уряду по стороні Поляків, но і очивидно таки і сам став з часом Поляком, як ось нпр. Зиблікевич, пізнійший маршалок галицького сойму. (Своїм боком — один з його потомків — хоч мабуть з бічної лінії — був завзятим старшиною у нашій недавній визвольній боротьбі з Поляками, а перед якими трома роками засудили його польські суди за „кновання" на довголітну тюрму).

Сталось остаточно велике диво: ті, що бунтувались — пішли в гору, ті, що підпирали цісарський уряд — як „Русини" в Галичині та на Закарпаттю — пішли в діл, та віддані зістали як ті „безмольні овци на заколеніє" в жертву недавним ще революціонерам, а своїм національним ворогам.

Не минуло навіть двайцять літ, як габсбурська династія погодилася і з бунтівничими Мадярами і з бунтівничими Поляками. Надворна кліка, бачучи, що з ідіотом-Фердинандом далеко не заїде, вислала його на склад до пражського замку (де тепер резидує президент Масарик), а на цісарський престол посадила його 18-літного кузина, Франца Йосифа, котрий на нещастє „своїх" народів сидів на нім повних **68 літ!**

Було очивидним, що така держава, що була уліплена аж **з десяти ріжних народів** — не може вдержатись, коли уряд бодай з сильнійшими з них не погодиться, очивидно на рахунок слабших. В той спосіб віддано „Русинів" на поталу Полякам, Словаків, Закарпатських Русинів та почасти і Хорватів і Сербів — Мадярам, Словінців — Італійцям — і доперва тоді міг Франц Йосиф відпочати яко-тако на лаврах. Впрочім і до тої угоди з сильнійшими було би не прийшло, коли би не дві програні війни: в 1859 а Італійцями і Французами, а в 1866 р. з Прусаками.

Ті дві програні війни стали рівнож причиною введення конституції, бо конституцію з 1848 р. завісив Франц Йосиф ще 1849 р., а потім і цілком зніс.

На підставі угоди з Поляками впроваджено польську мову яко урядову в цілій Галичині і розпочалася також і в школах польонізація на велику скалю.

Та! — сказав би хтось. — Алеж преці від 1848 р., в котрім пруські полки помогли побороти революцію, аж до 1867 р. минуло майже 20 літ — то щож тоді робила „руська" інтеліґенція? Таж преці був то час, в котрім центральний уряд був зглядно прихильний „вірним Русинам", так званим „Тирольцям сходу" (бо і німецьке гірське племя Тирольців під впливом латинського духовенства стануло було підчас революції за урядом). То правда — скажу я на те. Однак „Русини" не представляли тоді **ніякої сили,** а в політиці числяться передовсім з тими, що представляють якусь силу. І слушно: бо як же числитися з сим, чого властиво так як-би і не було? Як може бути союзником, на котрого поміч мож би в даній хвилі числити, той, що тої помочи дати не може, бо він і сам „безсильний"?!

Тут отже не так вина австрійського уряду, як вина „Русинів", що не використали коротких днів свободи 1848 р., а потім довгих літ реакції „Русинам" зглядно прихильної для такого скріплення себе, щоби уряд і пізнійше мусів з ними числитися і не міг їх кидати безкарно в пащеку пажерливої польськости.

Але повстає питання:

Чи не було би кориснійше і доцільнійше, коли би були наші предки станули в 1848 р. також на боці революцій то є разом з Поляками а проти австрійського уряду?

Отже у тім власне полягає ціла траґедія нашого народу.

„Русини" 1848 року думали, що вони не можуть іти проти уряду. Прецінь вороги наших ворогів є нашими союзниками. А нашими ворогами були тоді польські дідичі - шляхтичі, польські мандатори, тай та істнуюча вже тоді по містах польська світська інтеліґенція, що не хотіла навіть признавати „Русинів" за осібний, самостійний народ! Таж ще і тепер є такі польські визначні діячі, котрі нас за самостійний народ не визнають або й зневажають послідними словами.

Ось наприклад видав недавно **Корнель Макушиньскі,** письменник відзначений польською **державною** нагородою — книжку під заголовком **„Радосне і смутне",** в котрій каже, що Українець є „зьверженцем, не тильо мордерчем, алє і злослівем, для ктурего на землях цивілізованих мейсца биць не повінно" а далі **„украіньскі пес ма учцівшон душен, нїж украіньскі наруд".**

Якими-ж очима **дивились тоді,** в р. 1848, польські патріоти на той народ „попув і хлопув", коли він, вирвавшися нарешті зпід пансько-польського бука забажав жити самостійним вольним життєм?!

По думці „Русинів" з 1848 р., иншого виходу не було, як іти проти польських революціонерів; не тому, що вони революціонери, але тому, що вони були **польські** революціонери, котрі уважали Східну Галичину за Польщу, а себе за природних панів того краю та живучого у нім народа.

Наші тодішні патріоти навіть зорганізували були осібний **полк стрільців** (леґіон) на поміч Австрії, та ще охочо орґанізували **народне ополчення** для охорони лінії Карпат перед можливим нападом Мадярів на Галичину. Те ополчення було узброєне головно списами а виданий тоді у нашій мові впоряд до вправ ними післав я був ще перед світовою війною до бібліотеки Товариства ім. Шевченка у Львові.

І Мадяри були й є нашими завзятими національними ворогами, навіть далеко небез-

В. Будзиновський.

ПЯТЕ КОЛЕСО.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

(19)

Ротмістр завернув коня, Хмельницький поїхав далі. Ротмістра минуло війско, минув трен і надїхав Гринь. Ротмістр їхав далі поруч Гриня.

— Бачу, маєш нове пуджівно, — ротмістр забалакав до Гринька. — Якесь не дуже грубе. Чи то на те, щоби не поломилося, як сотник знов буде бити?

— А побило би його його власною дитиною! — Гринь закляв. — Та побило би його!

— Ти, бачу, не дуже любиш твого пана.

— А пес любив би таку собаку!

— Я чув, що він має богато приятелів. Приміром, підстаросту Чаплінського...

— Бо, бачите, свій все тягне до свого.

— Свій до свого? Сотник Українець-козак, підстароста Лях.

— Пусте, що один козак, другий Лях. Але сей і той мочиморда. Вони оба чорнові брати.

— То кажеш, вони приятелі? Ніколи не сперечаються?

— Та коли їм сперечатися?! Як тверезі, то не мають часу на те, бо пють. Як пяні, то вже не годні сперечатися, бо лежать під столом.

— То аж так буває?

— Буває ще гірше. Раз були у сотника ріжні пани. Були козацькі старшини, були й Ляхи. І підстароста вийшов з хати, чогось то хотів до саду. Мабуть крізь вікно побачив, що там гарна дівка. То була наймичка Параня. Підстароста до саду не дійшов. Десь в половині подвіря захитався і впав. Випив, бачте, забогато. Витягнувся, та став віддавати все те, що був зїв. Було того страх богато. Він в тій мерзоті далі лежав. По подвірю лазила льоха. Прийшла рахкаючи до підстарости, та стала халасувати все те, що він з себе віддав. Вичистила землю навкруги підстарости і взялася до його писка. Бо він в тім своїм пехарстві качався, отже цілий обмастився. Льоха стала вилизувати його писок. А він, хап, та обіймив льоху за шию і на силу пригортаючи до себе, лепетів: „Параню, я тебе люблю! Параню, ти моя потіха. Параню, до смерти не покину тебе. Параню, поцілуй мене!" Обіймав льоху, гладив рило, тай все, „Параню", тай „Параню, поцілуй мене!" А льоха його раз коло разу рилом дуц, тай дуц в писок. Хотіла, бачте, щоби він ще троха випустив з себе тих панських смашностий. А він гадав, що то Параня так цілує його. Льоху ледви відігнали від него.

— То так весело буває у твого сотника?

— Ще веселіще! Сотник пан на всю губу. Всі пани в наших сторонах злітаються до него, як мухи до меду.

— Кудиж він тепер їздив? — ротмістр спитав, приступаючи тепер до справи, про яку хотів з Гриньком балакати.

— А Бог його знає!

— Таж ти возив його.

— Та возив. Але я не з сих сторін, то й не скажу, де ми бували.

— Тих панів у котрих ви бували, не тямиш?

— А мені яке діло до панів! Сотник ішов до панів, я до челяди. Я й не питав, хто сей або той пан.

— Але може тямиш село, чи місто. Далеко се було від Львова, чи близько?

— Дуже далеко. Але я не скрізь був з ним. Мене і чуру звичайно лишав у якім заїзді, в якій корчмі. Сам сідав на коня і пропадав. Бувало, що ми не бачили його два й три дни; деколи то ще довше. Самі знаєте, що так бувало, бо у Львові ви розщибалися за ним і ми не годні були сказати вам, де він. Очивидно, сидів у якогось мочиморди, такого, як він сам.

— Ти таки не знаєш, де він бував, хто до него заходив, про що балакали?

— Та не знаю. Вступіться, пане, від мене, бо біда готова наднести сотника. Він дуже недовірчивий. Буде гадати, що ви бунтуєте мене проти него, або що я вам розказую що про него. Він тоді на моїм хребті поломив би й люшню... Коби тільки раз вже заїхати до того Суботова, то буде кінець моїй біді.

— Щож ти зробиш в тім Суботові, щоби вилізти з біди?

— В Суботові нічого не зроблю, бо я відтам втечу. Через Тясмин, тай на Запороже і спекаюся такого пана.

— Відси не можеш втечи?

— В Суботові мій син. Щоби обезпечити собі мою вірність на час отсеї мандрівки, сотник взяв до свого двора мого сина. Очивидно, не на те, щоби мені зробити вигоду, але на заложника. Як приїду до Суботова, возьму мого сина і сотник мене більше не побачить. Вступіться, пане!

— Хочеш щось заробити? Цілого злотого...

— Та чому ні, як тим не напитаю собі якого клопоту.

— Як будете відїздити з Бродів, зголосися до мене. Дам тобі письмо, яке передаш підстарості в Чигирині. Більше від тебе не хочу. За те дістанеш злотого.

— Добре, пане. Як се на шкоду сотника, то й за дурно не редам.

— Але чи ти вмієш бути обережним? Не передаш кому иншому? Не згубиш?

— Мая шапка підшита. Письмо всуну в шапку.

— Шапку можеш згубити. Шапку можуть тобі вкрасти.

— Всуну в халяву.

— Як будеш спати, случайно не роззуваючися, може висунутися.

— Дам його між стопу й онучку.

— Ти готов забути, що там маєш. Коли будеш роззуватися не уважаючи, вилетить.

— Я ніколи не роззуваюся.

— Всеж таки бодай тоді, коли міняєш онучки.

— Мої онучки що лиш дві неділі на моїх ногах.

— Отже крайна пора змінити. Як се зробиш, то лист вилетить і ти лишиш його. Готов хтo знайти і дати Хмельницькому.

— Онучок ніколи не міняю і не роззуваюся поки не чую, що онучки вже цілком зігнили. Аж тоді роззуваюся, гній з чобіт витрушую і беру нові онучки. Як роззуюся, щоби там спрятати вашу писульку, то вдруге роззуюсь аж тоді, коли її буду передавати підстарості.

— Отже не забудь в Бродах прийти до мене.

— Добре, пане. Вступіться!

Ротмістр почвалав вперед, випередив свою роту і знов зрівнався з Хмельницьким.

— Нам треба буде попасати, — промовив. — Як в найблизшім селі приймуть нас так, як в попереднім, то що моє війско буде їсти? На моїх возах вже нічого нема. Ні для війска, ні для мене.

— У мене є дещо, — Хмельницький сказав. — Погощу вас. Не, чим хата богата, але чим віз богатий. Не лиш попоїмо, але й папємося.

— Я чув, що ви не погорджуєте добрими кроплями, та що ви запопадливий господар, у якого все є якийсь запас.

— Тільки нашого, брате, на сім світі! І такий наш звичай. Вже Володимир Великий проповідував, що Руси весіліє есть пити.

— З вашої ласки я вже буду обезпечений. Але що буде їсти війско?

— Як віде̂мо в яке село, то з людьми треба по доброму. Тоді самі дадуть.

— По доброму! Значить, треба заплатити.

— А ви як гадали? Чейже й вам платять. Дають вам гроші на кождого вашого жовніра.

(Дальше буде).

нечійшими від Поляків і тому було цілком природною річею, коли наш народ узброювався проти них. Мадяри, вдершись у Галичину, були би тут насадили наново панованиє польської шляхти, а наших патріотів були би вимордували.

Тому й не можна дивуватися, що закарпатський патріот Адольф Добрянський організував тамошний народ проти Мадярів, а на користь центрального віденського уряду. Иншого виходу не було, а треба було взагалі користати з нагоди, щоби народ рушити з просоння, що вже тревало сотки літ, та його приготовити на нові грядущі події...

ЗІ СПОРТУ.

ГАРКАВЕНКО ПОБІДИВ КАВБОЯ МОНДТА.

Бостон Гренд Опера Гавз був знова переповнений публикою. Там було много знаних американських спортменів і артистів і всі хотіли побачити, хто кого положить. Бостонські часописи росписувались, що кавбой напевне відмстититься на Гаркавенку, а старій побіду. Навіть менаджер Гаркавенка, Пфефер, журився, як воно вийде ся борба.

Один Гаркавенко лишень спокійно вправлявся і приготовлявся боротись до побіди. В кінци роспочалася борба. Публика вірить, що Мондт побідить. Мондт ачав нападати Гаркавенка, много разів хапав Гаркавенка за ногу і сильно ломив; видно, що Гаркавенко сильно терпів від болю, однак не подався, зривався і зачинав знова боротися. Видно, що кавбой розсердився і зачав битися. Після 40 хвиль борби кавбой став як дикий віл, бє головою в живіт Гаркавенка, всі думають, що Гаркавенко пропав. У тім моменті Гаркавенко зачинає кидати кавбоя через голову з яких 7 разів і кавбой стратив память, а тоді Гаркавенко положив його на лопатки.

Другим наворотом Гаркавенко положив Мондта в 2 хвилях. Публика устроїла Гаркавенкови опісля велику овацію а його менаджер кричав: молодець Гаркавенко!

ГАРКАВЕНКО ПОБІДИВ В СПРІНГФІЛД, МАСС.

До всіх дотеперішних жертв яких Гаркавенко досі клав на лопатки, додав ще одну, а се Італійця Антонія Тарамаші. Боротьба відбулася в Спрінгфілд Сити Авдіторіюм і була дуже інтересна, бо Італієць добре знає американський спосіб боротьби. Італійська публика весь час кричала на Тарамаші, щоби він скорше клав Українця, але се не таке легке діло з Гаркавенком; після 36 минут завзятої боротьби Гаркавенко три рази перекинув Італійця через голову потім підняв його в воздух покрутив млинком і положив на лопатки.

ГАРКАВЕНКО ПОБІДИВ В БОФАЛО, Н. И.

Жаден чужинецький борець не мав досі такого успіху між американськими спортсменами, як наш чемпіон Гаркавенко; кождий день приносить йому нові побіди, нові успіхи. В Бофало Гаркавенко боровся з Німцем Алекса Аберґ. Німці тішились, що і вони мають силача, однак показалося, що він заслабий супроти Українця, з самого початку було видко, що Гаркавенко лишень бавиться з Німцем, щоб його змучити добре, а по 17 хвиль Гаркавенко своїм знаним млинком положив Аберга легонько на лопатки. Другим наворотом Гаркавенко справився з Абергом в чотирох хвилях. Німці забрали свого чемпіона з перевязаною головою.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ХТО Є ПАТРІОТ.

Під патріотизмом розумію любов до вітчини і свого народу, любов, яка здібна до всякої посвяти.

Кожда держава вимагає патріотизму від своїх підданих, аж так далеко, як жертва крови і життя. Але той патріотизм всілякий.

На примір возьмім Польщу. Польський патріотизм вимагає від Поляка гнетення других народів, коценних на їх ласку, морду і крадіжи, словом найтяжших злочинів (cel oświęca środki), які Польща оправдує, бо се все робиться в користь вітчини.

Такого самого патріотизму учили нас колись в Австрії в церкві і школі, що, мовляв, за цісаря і монархію життя не вагаймось віддати.

Український патріотизм в тім виді, як ми його проповідуємо, буде уміркований. Ми чужого не бажаємо. В нас нема змагання до пониження других, нема змагання до завоювання чужих країв і народів. Ми не хочемо мордувати і рабувати. Ми хочемо тільки добра для України і без шкоди другим.

Наш патріотизм, наша любов до вітчини вимагає лишень посвяти в здобуттю для себе таких прав, які мають другі свобідні народи. Ми бажаємо обєднання усіх земель України в одню і одної самостійної української держави. Хто так розуміє нашу справу і за неї бореться, є український патріотом, без огляду на його партійні переконання.

Пелагія Дембіцька,
Джерзи Сити, Н. Дж.

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПРІНЦЕСИ ШУКАЮТЬ ЖЕНИХІВ В АМЕРИЦІ.

В газеті „Грефик" я найшов цікаву статтю, яка певно застановить і наших людий. Вона пише:

Европа вже так збідніла на принців та кронпринців, що прінцеси мусять шукати женихів аж в Америці.

Чи можливо, щоби дочка з королівського роду брала собі за мужа першого-ліпшого американського магната, в котрого жилах не плине королівська кров? Так, можливо. Чому? Тому, що тепер доляр є принцом, а американська індустрія прінцеса.

Днесь перший-ліпший міліонер, як тільки появиться в Европі, його вже женять з першою-ліпшою принцесою. Мимо цего, що там є свої прінцеси та наступники трону, на них нікто не звертає уваги. Вони тепер бідні, працують по каварнях за „вейтрів", за „диш-вошерів", аж страх подумати. Днесь поява такого принца при грі в рулету в Монте Карльо не звертає найменшої уваги. Нема вже тих високопарних уклонів кельнерів. Пропало, не вернеться! Одиноким женихом на кількадозвнів віддання є покищо один англійський наслідник трону, принц Валії, та цей химерує вибирає і не дуже спішиться женитися.

Румунська прінцеса Олена була в Америці з мамою-королевою Марією, крутила голову одному шикаговському міліонерови, та цей купить собі з неї. Прінцеса Марія з Бельгії — це собі огонь, не дівка. Гонить на кони краще від козака, в спорті перша, та хотілаби одружитися з першим-ліпшим міліонером, щоби тільки був католик.

Прінцеса Марта зі Швеції бажає мати навіть і не міліонера: лише щоби дав їй утримання і був протестантом. Прінцеса Ірина з Греції бажає Американця будької релігії. Прінцеса італійська Иоанна каже, що вона має першенство до американських магнатів, бо Христофор Колюмб, що відкрив Америку, є її родак по макаронах; якби і не дістала Американця, то грозить, що возьме за мужа Мозоліна, хоть він колись робив у фабриці сірників.

Король Борис з Болгарії теж нежонатий, і вже довший час шукає собі жінки і найти не може, і теж уже думає, що найкраще буде йому вженитися з американською магнаткою, котра до його порожної державної каси всипалаби свої американські доляри і тим робом поправилаб болгарську валюту.

В тій цили король вислав до Америки вже двох своїх артистов, щоби тут найшли йому жінку. Приказав їм, що він не дивиться на релігію, або звання, коби лиш гроші були й аби панна не мала більше як три десятки літ. Президент албанської републики теж шукає собі жінки Американки і каже, що як вжениться, то стане королем, і що вже має готовий трон і королівський палац з одинацять румів і кухні, з новими форнічами і ванною. Правда, на сьому ще є богато довгу і не всі ще рати заплачені, але се можна легко сплатити, колиби жінка мала кілька міліонів посагу. Щастя велике! Лише йди і користай! Що там яких бідних два міліони? Це дрібниця — для такої вигоди!

Принц з Голяндії шукає жінки, без ріжниці, чи вона з королівського роду. „Чи знає дівську етикиту, чи не знає, це багателя! Я її навчу, щоби лиш була Мериканка, і була богата і по вірі протестантка!"

Крон-принц Умберто ані слівцем не писне про свою женячку, бо Мусоліні натерби йому добре чуба. Видно, хлоп посиде кавалером.

Принцеса Явдоха з Болгарії, котрій уже махнула трийцятка, сидить тихо, як воробець за кроквою. Ані гадки за женячку. І постава є, і стан гнучкий, і карі очи, а проте кат жениха має!

Минули часи коли римські папи кидали клятви на цілі народи за це, що король женився з некатоличкою. З того лишився тільки пустий відгомін. Днесь нема перебору: принц чи принцеса одружиться і з Ескімосом, коби лиш гроші і ще раз гроші. Трони йдуть до музеїв, на памятку для грядучих поколінь, як свідоцтво рабства й поневолення. Нема тепер місця для дармоїдів. Днесь паном стає селянин, що своєю мозольною рукою обробляє святу землицю. Сам процес життя застане всяких принців та принцес спуститись до долу з найвищого трону, та впасти до ніг цего бідного селянина-робітника, ще вчора пониженого й опльованого, а нинішного хлібодавця, прохати куска хліба. Ще вчора той селянин був змушений цілувати край одежі принца-пана, а днесь принцеси цілують полотнянку простого селянина. Закон Божий, закон природи, каже: Хочеш бути першим, мусиш бути останним. Мусиш бути слугою. І прийшов час, що принцеса дуже радо замінялася зі сільською дівчиною, котра зі серпом в руці жне на рідній ниві золоту пшеницю, з піснею на устах, а козак веться коло неї, вяжучи снопи. Вона в той час є принцеса в повнім значінню того слова. Вона тоді королева, коли на її прекрасну голову закладають вінок з пшениці і з піснею на устах несуть господареви в подарок сніп збіжа, а цей гостить медом та радіє, що Господь зародив, і скрипка заграє, цимбали задзвонять. Тут життя в повній красі, в своїй величі. Тут женихи самі питаються за нею, а не вона за женихами, як принцеси, що собі шукають женихів по Америці!

В. Гасія.

ЧЕСТЬ, КОМУ ЧЕСТЬ.

Згадавши про українську матір і жіночий часопис Жіноча Доля, я не можу здержатися щоби не згадати про наших патріотичних жінок з Мекис-Ракс, Па.

Вп. п-во Левицькі і п-во Секули цего року придбали для Жіночої Долі понад 50 передплатників, продали кількадесять альманахів Жіночої Долі і зібрали 10 долярів на пресовий фонд.

Але на сім не кінець. В Мекис-Ракс заложили вони відділ Союза Українок в Америці, до котрого вписалися майже всі передплатниці Жіночої Долі.

Уряд складається: Пані Харитина Секула, предс.; п-ні П. Левицька заст. предс.; п.п. Анна Набережна секр. ф., Анна Кіналь, секр. р., Марія Панчак, касієрка, А. Фоль, заст. кас.

Нехай сей примір послужить і другим за взірець, що може зробити жінка.

Нам треба як найбільше щирих і свідомих робітниць на усіх полях, як пані в Мекис-Ракс. Тоді наш нарід скоро став би на ноги. Нам треба до того дійти, щоби кожда Українка, кождий Українець і кожда українська дитина належали до якоїсь української орг. і читали свою добру українську пресу. В злуці сила. В просвіті наша будучність. Тоді доперва наше життє попливе повним руслом до волі. Свідома мати виплекає свідоме поколінне. Свідомий батько збудує українську школу, а свідома молодіж остане свідомими українськими Американцями.

Др. В. Сіменович.

УВАГА! БРУКЛИН, Н. Й. І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО ТОВ. ІМ. Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО
відділ 22 У. Н. Союза в Брукліні, Н. Й.
— устроюється —
ВЕЛИЧАВИЙ ЮВИЛЕЙ
В ПАМЯТЬ 15-ЛІТНОГО ІСТНОВАННЯ
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12-ГО ЧЕРВНЯ 1927 РОКУ
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
101 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
Святкованне ювилею відбудеться концертом а опісля забава до пізної ночі.
Початок о год. 3-ій пополудни. — Вступ від 50 ц. до $1.00.
Всух Українців як місцевих так і дооколичних сердечно запрашається, а комітет постарається, що кождий буде вдоволений, тому до побачення на святі. 130,33
Уряд Тов. Б. Хмельницького.

ДОЛЯРИ ДО КРАЮ.
пересилаємо і виплачуємо ДОЛАРАМИ на послідній почті. Не робить ріжниці, чи посилаєте $10, чи $10,000, то так безпечно, якби ви самі занесли до краю і вручили родині в руки. Посилайте гроші через свою українську інституцію.
КОГО МОЖНА СПРОВАДИТИ ДО АМЕРИКИ,
як посилати гроші до краю, як купувати дім або фарму, всі питання і відповіди „ЯК СТАТИ АМЕРИКАНСЬКИМ ГОРОЖАНИНОМ" і ще инші цікаві інформації знайдете в книжочці, яку ми щойно видали на 48 сторін. Ту книжочку кождий Українець повинен мати в себе в дома. Напишіть до нашого Бюра, а ми радо пришлемо за дармо. Адресуйте так: 114—
AMERICAN UKRAINIAN BUREAU, INC.,
322 N. 8TH STREET, PHILADELPHIA, PA.
АНТІН ПАШУК, през.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ІСТПОРТ, Н. И.

Наше життя.

Наші люди живуть тут не зле. Кождий має фарму, від 5 аж до 40 акрів і більше. Земля пісковата і Українці головно хованоть дріб, кури і качки а рівнож годують безроги. Все те на більшу скалю, тисячами. Не треба отже Українцям їхати на Вести, бо тут добра нагода до господарки. Жінки коло качок зароблюють по $7 долярів денно, більше як в місті.

Американці відносяться до нас прихильно. В часописях оголошують наші богослуження, а навіть час і місце для нашої пополудневої школи. Громадяни Иосиф і Анна Ревть подарували землю під церкву, а школу провадить о. М. Левицький, який заснував місцеве Сестрицтво, а тепер береться основати відділ для мущин.

Збираємо рівнож і на рідний край, між собою і в церкві.

В. Чумак.

МЕКІЗ РАКС, ПА.

Жіночі вечерниці.

В Мекізраку жінки зорганізували товариство Союза Українських Жінок. Відразу приступило 40 членкинь і всі запренумерували собі часопись „Жіноча Доля" з Коломиї. Виховання дітей в українськім дусі, і поміч Рідній Школі та інвалідам в старім краю назначено як ціль товариства.

Яка се взнесла ціль! Наколи муж обесцилений боротьбою і пригноблений горем упадає на дусі, — жінка і мати — котра своїм ніжним серцем відчуває горе наших позабутих калік, що боролись за кращу долю свого народа, котра в своїй безмежній любови бачить невисказану кривду, що діється молодому поколінню, тая жінка підносить клич, хватає збрую, йде вперед і загріває других. Честь Вам і слава, жінки Мекізраку!

Ось в неділю, 29. мая с. р., товариство устроїло перші вечерниці. І тут дуже мила несподіванка зустріла запрошених гостей. Замісць горячих напитків, замісць полісмена при дверях, замісць банди і крику, жінки накрили столи білими скатертями та заставили смачну перекуску власної роботи. По перекусці виголошено кілька патріотичних декламацій, пані Климович і пані Онишкова відспівали гарні пісоньки, чаруючи присутних своїми соловейчими голосочками, а опісля усі весело забавились у спільній фамілійній грі. На закінчення відспівано народні гимни, і по збірці на народні цілі розійшлися в спокою домів, усі раденькі, задоволені, щасливі.

Справді вечерниці, котрі слід за примір другим дати. Жінки зрозуміли, що нам вже час закинути пятінку, коли хочем, щоби нас другі шанували.

Найбільше праці при заснованню товариства положили пані Секула і Левицька. Працюйте-ж жіночки, дальше на добру славу Неньки України.

В. М.

БАВНД БРУК, Н. ДЖ.

Свято прикрашування гробів.

Було кілька соток наших людий на величавім святі посвячення американського і українського прапорів. А могло бути кілька тисяч, як би не наша байдужність.

На святі говорили М. Радзивецький і учитель Володимир Білоруський. Той послідний розпростер синьо-жовтий прапор і зворушаючими словами згадав за ту славу, що кріється в тім прапорі, згадав за могили і борців, за славних дідів і прадідів, а присутним так і котилися сльози.

В святі взяв участь не тільки від. 344 з Бавнд Брук, але й чесні гості з 332 від. У. Н. Союза в Реріган, Н. Дж., і з 372 від. в Плейнфилд, Н. Дж.

Підчас свята не забуто на рідний край і зложено на ту ціль $50.

Комітет.

ДЕ ЛЕЖИТЬ МЕЖА ЖИТТЯ?

На засіданні париської Академії. Наук. здав париський лікар, д-р Бушон, звіт з цікавої операції, яку він перевів на серці умерлої пацієнтки. Цю особу переїхав самохід. Колеса переїшли через її груди і вона зараз вмерла.

Безпосередньо після смерти хірург отворив грудну клітку і переконався, що права сторона серця лопнула, наслідком чого повстала рана довга яких девять центиметрів. Лікар зашив ту рану, дав умерлій якусь інекцію і став масувати серце.

В хвилину після того серце ожило і зовсім легко можна було вичути живчик. Ця діяльність серця і відновлений обіг крови тревали трицять пять хвилин, після чого жінка вмерла вдруге. Друга смерть наступила наслідком важкого скалічення печінки й инших органів.

Д-р Бушон доходить після тої операції до висновку, що в випадку важкого скалічення серця, напримклад наслідком зранення ножем, можна привернути вмерлому життя під тою умовою, що операцію виконається негайно.

Бачимо з того, що межа між смертю а життям в наслідок поступу знання значно пересувається. Але як далеко вона пересуватиметься — цього ніхто сьогодня не міг би сказати.

При винаймленні кімнати.

— А якіж умовини ставите, пані, колиб я винаймив цю кімнату?

— Останній льокатор винаймав його за місячним чиншом трицять долярів, але тому що не платив нічого цілий квартал, то мусів випровадитися.

— Добре, то я візьму цю кімнату на тихсамих умовинах.

ПОЗІР! — МЕНВИЛ, Н. ДЖ.!
ЗАХОДОМ
ТОВ. ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА,
відділ 349 Укр. Народ. Союза
— устроюється —
ВЕЛИКИЙ БАЛЬ
В СУБОТУ, 11. ЧЕРВНЯ 1927 Р.
В ЛІБЕРТИ ГОЛ.
Початок о год. 7-ій вечер.
Вступ: мущини 50 центів, женщини 35 центів.
Запрошуємо всіх місцевих і позамісцевих Українців прибути на нашу забаву. Будуть файні перекуски і другі несподіванки. За добру забаву ручить 130
Комітет.

ГАРКАВЕНКО В ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.

На просьбу любимців спорту в Провіденс, Гаркавенко буде боротися там у віторок, 7-го червня в Емпаєр театрі. Се буде послідна боротьба Гаркавенка в Провіденс, Радимо всім нашим землякам прийти та подивитися, як Гаркавенко бореться. Борба буде аж до побіди. Кромі него будуть боротися ще другі борці. Приїздом Гаркавенка до Провіденс усі заінтересовані і богато Українців з дооколичних місцевостий збираються приїхати та побачити, як Гаркавенко кладе всіх на лопатки.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. Вільна Україна, від. 152, повідомляє, що піврічний мітінг відбудесь о 7.30 вечером в середу, дня 8. червня, в гали церковній, 249 Корт ул. Буде справоздание контрольної комісії і справа Укр. Народ. Дому. Проситься членів явитись на мітінгу. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. Пригадується також, щоб кождий член заплатив свою вкладку, бо коли ні, то буде виключений з товариства. — І. Бакун, М. Шунайка.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Вільних Козаків, від. 316, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в четвер дня 9. червня 1927, о годині точно 8-ій вечером. Обовязком кождого члена прийти на сі збори, але приходить на час, щоб до пізної ночи не кинути. Отсим пригадується, щоби кождий член мав заплачений розмет по місяць червень, бо контрольна комісія буде брати книжки до піврічного обрахунку. Отже хто не вирівнає залеглости, з тим поступиться після статута та щоб опісля не нарікав на нікого, крім на себе самого. На сих зборах буде вибір обслуги на пікнік дня 12. червня. — В. Гурянський.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. О. Николая, від. 341, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться дня 12-го червня, в гали У. Н. Дому при В. 14-ій вулици. Початок точно о год. 1.30 пополудни. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо буде справозданне контрольорів, секретаря і касієра. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівнали свої залеглости. — Іван Кр енціґлова, секр.

КАЛУМЕТ СИТІ, ІЛЛ. Тов. ім. Івана Франка, від. 80, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться дня 12. червня, під ч. 637 Фриланд Аве. Обовязком є кождого члена бути на сім мітінгу, бо контрольна комісія здасть справозданне про порядок і стан каси товариства. Також кождий член мусить вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі буде буде суспендований. — Секретар.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. ім. Ів. Франка, від. 146, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбудуться в неділю, дня 12. червня, о годині 12-ій в полудне, в Укр. Нар. Школі в Норт Дітройт. Кождий член обовязаний прийти на збори, бо маємо важні справи до рішення. Рівнож зазначуємо тим членам, котрі довгують, а не вирівнають свого довгу, будуть суспендовані. Комітет з представлення має здати справозданне з приходів і розходів. Членів, котрі не дали ще своєї жертви на Сиротинець, просимо на сих зборах зложити. — П. Андрушків, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Отсим подається до відома всім членам Тов. Зап. Січ, від. 75, що піврічний мітінг відбудеться в неділю, дня 12-го червня, о 1-ій годині пополудни в гали під ч. 3461 Cicotte Ave. Контрольори будуть здавати справозданне з піврічного діловодства; всім членам повинно бути інтересно послухати, в якім стані находиться наше Товариство. Пригадується всім, що тепер принимається до Тов. і У. Н. Союза без вступної оплати. Обовязком членів приєднати хоч по одному новому членови що пів року, а тимсамим покажемо, що поступаємо вперед з обезпечуванием своїх родин і знакомих. — Стефан Дідула, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 47, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться дня 11-го червня, в церковній гали, 621-623 Скат Стріт, о 7-ій годині вечером. На сім мітінгу буде справозданне з доходів і розходів за пів року. Кождий член обовязаний прибути на сей мітінг і вирівнати свої довги, бо інакше буде суспендований. Будемо мати також нараду про галю, бо декотрі наші українські патріоти мілвоцькі нарікають на наше товариство, чому ми відбуваємо мітінги в церковній гали, тому треба порадитися, де маємо відбувати мітінги. Неявившийся член на сей мітінг заплатить 50 ц. кари. — Гарі Товащук, пр.; Мих. Адамчук, кас.; Ник. Кудрінський, секр.

ГУДСОН, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 273, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що піврічний мітінг відбудеться дня 12. червня, в неділю, зараз по Сл. Божій, в гали парафіяльній під ч. 29 Секонд і Уніон ул. Проситься всіх членів явитись на сей мітінг, бо маємо важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару, а урядник подвійно. — Семко Сута, пр.; Іван Юськів, кас.; Павло Марян, секр.

АМЕРІДЖ, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 276, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться дня 12. червня, о годині 2-ій пополудни, в льокали 645 Elm Lane. На порядку нарад будуть справоздання урядників. Кождий член має явитись; коли не буде міг явитись, хай повідомить про це предсідателя. Члени, котрі довгують, мусять вирівнати свій довг, бо інакше будуть суспендовані. Члени, котрі були суспендовані в міс. маю, коли вирівнають свій довг, будуть приняті наново. Також звертається увагу всім тим членам, котрі не хотять точно платити, що секретар поміж хати не буде ходити, бо обовязком кождого члена раз в місяцю прийти на мітінг і заплатити свою вкладку. Члени, котрі мають діти в У. Н. С., мусять платити точно або хай платять на перед з гори за пів року, або на цілий рік, бо секретар не може свої гроші вкладати за ваші діти, така практика скасована. Членкині, котрі належать до У. Н. С. без своїм мужів мусять точно платити, бо за одно незаплачене будуть суспендовані. Хто з членів до повисших приказів не застосується з ним поступиться після статута. — Семен Прокопович, предс.; Мех. Фук, секр.

МІКІС РАКС, ПА. Бр. св. Богородиці, від. 258, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться 12-го червня, в гали Петра Мудрик, 413 Elm St. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник 1 дол. — Афтанас Николай, предс.; Петро Кріль, секр.

„ЦАРІВНА"
повість
написала ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА
Ціна [illegible]
Можна набути в Книгарні „Свободи"
„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць май 1927 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	377.59	142.	100.71
2.	171.34	143.	16.37
3.	76.48	144.	59.33
4.	81.18	145.	48.40
5.	74.37	146.	90.31
6.	27.80	147.	333.39
7.	208.86	148.	9.82
8.	158.73	149.	50.32
9.	124.66	150.	24.79
10.	177.18	151.	67.70
11.	11.80	152.	55.34
12.	110.94	153.	21.82
13.	39.26	154.	42.35
14.	64.26	155.	322.14
15.	40.18	156.	98.11
16.	36.88	157.	46.11
17.	24.82	158.	28.04
18.	105.64	159.	65.96
19.	9.19	160.	85.66
20.	154.09	161.	99.36
21.	51.05	162.	50.44
22.	91.86	163.	82.84
23.	28.68	164.	76.52
24.	129.55	165.	102.18
25.	51.59	166.	14.40
26.	47.03	167.	37.96
27.	36.10	168.	131.40
28.	175.64	169.	38.21
29.	166.43	170.	174.60
30.	66.80	171.	44.66
31.	147.06	172.	21.01
32.	39.00	173.	23.45
33.	51.77	174.	32.11
34.	109.83	175.	96.51
36.	77.97	176.	40.66
37.	52.64	177.	75.76
38.	229.35	178.	38.86
39.	101.50	179.	165.57
40.	26.89	180.	7.43
41.	32.63	181.	129.00
42.	98.33	182.	113.95
43.	44.12	183.	107.31
44.	139.72	184.	7.33
45.	185.72	185.	80.82
46.	32.79	186.	65.54
47.	26.32	187.	50.99
48.	42.26	188.	22.94
49.	13.99	189.	33.72
50.	36.70	190.	9.60
51.	53.75	191.	74.81
52.	80.74	192.	60.19
53.	47.15	193.	155.36
54.	13.04	194.	16.86
55.	52.63	195.	35.26
56.	102.12	196.	69.69
57.	99.66	197.	34.47
58.	72.63	198.	58.57
59.	123.08	199.	9.76
60.	16.43	200.	81.52
61.	73.19	201.	53.09
62.	81.33	202.	33.98
63.	257.07	203.	100.55
64.	120.96	204.	71.31
65.	276.16	205.	20.06
66.	107.21	206.	309.09
67.	120.06	207.	45.80
68.	33.12	208.	34.39
69.	92.34	209.	131.13
70.	235.05	210.	39.92
71.	14.76	211.	119.35
72.	55.55	212.	29.85
73.	92.24	213.	258.44
74.	73.01	214.	36.37
75.	83.60	215.	34.50
76.	225.99	216.	44.34
77.	94.46	217.	306.51
78.	140.00	218.	247.68
79.	6.16	219.	55.11
80.	51.87	220.	116.37
81.	125.49	221.	299.00
82.	51.50	222.	22.24
83.	75.63	223.	159.32
84.	16.21	224.	13.81
85.	116.71	225.	31.61
86.	184.10	226.	19.01
87.	108.58	227.	70.57
88.	6.05	228.	44.04
89.	9.54	229.	200.42
90.	205.54	230.	204.81
91.	200.75	231.	57.08
92.	15.99	232.	56.25
93.	32.72	233.	53.25
94.	189.55	234.	125.99
95.	70.45	235.	107.79
96.	154.34	237.	165.89
97.	45.74	238.	58.23
98.	153.41	239.	179.47
99.	152.81	240.	13.94
100.	77.50	241.	69.04
101.	56.85	242.	122.63
102.	285.96	243.	102.35
103.	65.42	244.	30.04
104.	169.29	245.	125.00
105.	133.66	246.	34.60
106.	189.57	247.	223.35
107.	34.35	248.	43.29
108.	98.60	249.	31.87
109.	101.00	250.	20.70
110.	25.27	251.	123.36
111.	40.35	252.	50.54
112.	158.31	253.	66.00
113.	90.76	254.	115.79
114.	57.59	255.	61.82
115.	21.50	256.	28.38
116.	60.58	257.	55.90
117.	71.14	258.	28.71
118.	71.18	259.	137.90
119.	36.56	260.	24.90
120.	133.18	251.	25.86
121.	88.83	262.	41.07
122.	44.89	263.	49.98
123.	89.87	264.	19.07
124.	91.50	265.	40.05
125.	16.09	266.	84.87
126.	86.47	267.	40.23
127.	95.01	268.	50.66
128.	58.35	269.	83.60
129.	31.97	270.	145.38
130.	203.80	271.	34.37
131.	22.19	272.	7.13
132.	123.56	273.	83.01
133.	138.63	274.	132.80
134.	36.36	275.	67.98
135.	103.62	276.	335.73
136.	134.04	277.	78.57
137.	129.65	278.	49.71
138.	45.99	279.	8.38
139.	64.14	280.	102.07
140.	45.69	281.	23.54
141.	19.91	282.	158.95

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
283.	101.46	333.	91.73
284.	24.21	334.	96.05
285.	41.95	335.	38.83
286.	64.68	336.	148.26
287.	15.53	337.	17.11
288.	193.28	338.	226.30
289.	23.11	393.	61.96
290.	51.58	340.	20.00
291.	24.50	341.	62.33
292.	220.86	342.	159.41
293.	25.98	343.	18.00
294.	40.42	344.	40.53
295.	174.33	345.	91.27
296.	206.12	346.	18.21
297.	16.05	347.	48.76
298.	56.95	348.	15.38
299.	54.04	349.	41.60
300.	237.75	350.	61.60
301.	90.38	351.	38.64
302.	7.82	352.	42.53
303.	49.78	353.	16.25
304.	49.68	354.	39.11
305.	67.44	355.	41.73
306.	14.26	357.	34.20
307.	26.21	358.	33.05
308.	96.54	359.	32.71
309.	33.12	360.	27.69
310.	32.47	361.	190.29
311.	16.13	362.	22.24
312.	34.55	363.	114.02
313.	15.52	364.	189.91
314.	10.92	365.	94.67
315.	16.56	366.	7.78
316.	202.49	367.	199.69
317.	96.42	368.	17.92
318.	100.03	369.	155.65
319.	21.47	370.	195.34
320.	73.84	371.	81.11
321.	96.45	379.	57.01
322.	19.27	380.	24.78
323.	35.41	381.	29.76
324.	115.72	384.	91.31
325.	43.19	385.	206.81
326.	130.50	388.	174.59
327.	29.72	392.	20.53
328.	15.26	393.	24.96
329.	15.02	396.	76.93
303.	93.46	400.	48.33
313.	29.42	401.	25.64
332.	57.79		

З місячних вкладок старих родів обезп. $31,020.40

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
7.	11.64	206.	11.46
25.	8.18	217.	7.76
26.	14.51	218.	1.70
29.	1.85	221.	5.72
31.	8.24	229.	2.87
34.	4.31	287.	2.45
38.	7.11	242.	3.85
56.	4.41	245.	6.67
59.	3.72	246.	1.00
61.	15.90	247.	3.11
64.	4.32	265.	3.64
65.	4.00	266.	4.73
67.	2.07	276.	5.90
84.	1.96	278.	1.38
87.	4.26	281.	9.42
90.	3.13	284.	1.06
91.	2.14	287.	1.36
92.	2.04	295.	3.30
97.	10.01	301.	2.17
105.	4.27	309.	5.07
106.	6.04	322.	1.60
110.	8.58	323.	3.23
129.	4.73	326.	5.80
130.	11.31	333.	1.89
131.	1.72	338.	1.53
133.	4.97	346.	2.04
142.	31.59	350.	1.35
143.	6.67	357.	7.19
147.	4.03	359.	3.67
160.	15.46	361.	4.34
167.	1.66	366.	5.81
177.	15.13	372.	7.20
195.	6.89	385.	9.02

З місячних вкладок нових родів обезп.	$376.14
Розом від членів	$31,396.54
Процент від бондів	2,027.32
Процент від морґечів	1,630.18
Сплати морґечів	742.50
Сирітські части по бл. п.:	
Василь Петришин, в. 221	600.00
Михайло Рачик, в. 300	450.00
Григ. Машталяр, в. 179	450.00
Разом	$37,296.54

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Микола Ониско, в. 177	500.00
Теодор Пус, в. 274	1,000.00
Матрона Кацапир, в. 221	500.00
Стефн Дудра, в. 1	1,000.00
Михайло Вільчак, в. 220	1,000.00
Вас. Петришин, в. 221	1,000.00
Іван Михальчук, в. 144	500.00
Андрій Фуртас, в. 234	1,000.00
Мих. Рачик, в. 300	1,000.00
Теодор Шкурат, в. 10	1,000.00
Максим Олексюк, в. 55	200.00
Ольга Бубен, в. 220	500.00
Григ. Машталяр, в. 179	992.09
Мих. Шкрабут, в. 136	1,000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Василь Бусько, в. 26	75.00
Олекса Гичка, в. 43	50.00
Пилип Дубас, в. 45	50.00
Ілько Ольховий, в. 72	50.00
Анна Спожарська, в. 96	50.00
Станислав Лукасік, в. 98	50.00
Вас. Колодрубець, в. 103	25.00
Василь Беч, в. 126	50.00
Розалія Сорока, в. 155	50.00
Мирон Бісюк, в. 177	50.00
Пайза Бованко, в. 186	50.00
Олена Каменик, в. 282	50.00
Анна Полянська, в. 316	50.00
Анна Трач, в. 318	50.00
Іван Сернівка, в. 321	50.00
На Сиротинець-Приют при У. Н. Союзі, згідно з ухвалою головн. уряду на річнім засіданню	10,000.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Гнат Окаль, в. 87	95.25
Андрій Фоца, в. 77	250.00
Мартин Мікла, в. 197(ст.)	132.00

Виплати з фонду адміністраційного.

Свобода за орган	3,920.40
Свобода за праці, світло і чищення	1,059.50
Платня гол. уряду	530.00
Інжінір за помір реальности	35.00
Кошта подор. гол. предс.	34.00
Стейти за лайсенсі	25.00
Податок за воду	33.56
видатки канцелярійні, почта, експрес, телефон і ин.	37.49
Купно дому ч. 81 Гренд ул., Джерзи Сіті	10,869.36
Разом	$38,963.65

ЗІСТАВЛЕННЄ.

Готівка з кінцем міс. квітня 1927 остала	$419,300.47
Прихід за май	37,296.54
Разом	$456,597.01
Розхід за май	38,963.65
Готівка з кінцем міс. мая 1927 остає	$417.633.36

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	417,633.36
Морґечі	836,105.00
Бонди	362,001.23
Реальність	30,869.36
Друкарня	10,000.00
Разом	$1,656,608.95

Стан довжний:

Фонд посмертний	1,126.388.58
„ резервовий	258,430.10
„ запомоговий	47,144.50
„ адміністрац.	34,131.64
„ народний	7,238.79
„ ковенційний	16,345.03
„ сирітський	166,930.31
Разом	$1,656,608.95

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць май 1927 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	23.18	88.	90
2.	13.50	89.	2.00
3.	14.00	90.	31.50
4.	2.93	91.	24.10
5.	7.90	93.	3.83
6.	3.40	94.	13.50
7.	31.60	95.	7.20
8.	13.28	96.	14.40
9.	22.95	97.	5.20
10.	4.05	98.	7.65
12.	3.15	99.	20.70
13.	3.00	100.	5.85
14.	1.35	102.	24.75
15.	7.05	103.	3.85
16.	8.10	104.	21.20
18.	9.67	105.	10.80
20.	8.55	106.	4.30
21.	6.10	107.	5.90
22.	17.10	108.	8.35
23.	2.70	109.	11.25
24.	15.30	110.	90
25.	1.15	112.	14.65
26.	3.40	113.	5.15
27.	2.70	114.	7.00
28.	23.40	115.	25
29.	17.10	116.	9.70
30.	8.35	118.	3.60
31.	24.97	120.	15.08
34.	16.05	121.	12.15
36.	50	123.	6.98
38.	23.00	124.	14.85
39.	6.07	126.	2.03
40.	2.70	127.	9.90
41.	2.55	128.	5.40
42.	8.85	130.	7.50
43.	2.50	131.	3.45
44.	20.05	132.	19.60
45.	12.60	133.	8.35
46.	50	135.	6.55
47.	2.55	136.	16.20
50.	6.55	137.	18.28
51.	1.60	139.	4.00
52.	75	140.	90
53.	4.95	142.	11.25
55.	7.65	144.	2.25
56.	18.90	145.	1.65
57.	7.05	146.	7.88
58.	10.00	147.	45.70
59.	14.25	148.	4.50
61.	5.18	149.	7.88
62.	8.10	151.	2.05
63.	27.45	153.	3.60
64.	12.80	155.	49.75
65.	30.45	156.	10.90
66.	3.60	158.	1.80
67.	13.73	159.	8.33
68.	2.50	160.	13.30
69.	4.75	161.	6.55
70.	26.78	162.	5.65
72.	9.90	163.	6.30
73.	7.88	164.	6.45
74.	3.00	165.	3.95
75.	17.80	166.	1.58
76.	28.85	167.	2.95
77.	8.10	168.	18.90
78.	2.95	170.	11.70
80.	7.40	171.	25
81.	7.45	172.	90
82.	5.20	174.	4.35
83.	12.60	175.	6.75
85.	11.95	176.	2.05
86.	8.10	177.	8.55
87.	14.85	179.	22.28

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
181.	14.00	283.	6.55
182.	8.55	284.	3.40
183.	4.35	285.	4.50
187.	75	286.	75
188.	75	288.	22.95
189.	2.25	289.	3.60
191.	1.80	290.	3.15
192.	2.50	292.	19.13
193.	8.10	293.	1.35
196.	5.90	294.	4.72
198.	3.25	295.	17.55
200.	12.85	296.	8.55
201.	5.40	297.	3.40
203.	6.30	298.	8.55
204.	2.50	299.	2.70
205.	4.35	300.	18.00
206.	38.50	301.	11.00
207.	2.70	302.	75
208.	2.25	305.	2.25
209.	16.45	306.	50
210.	4.75	307.	3.45
211.	8.35	308.	17.35
212.	1.65	309.	1.80
213.	22.45	310.	4.00
214.	7.45	312.	4.28
217.	34.88	314.	1.60
218.	38.25	316.	23.65
219.	3.15	317.	10.80
220.	14.40	318.	3.83
221.	10.80	320.	7.20
223.	22.50	321.	14.65
224.	2.25	323.	6.55
226.	2.50	324.	12.85
227.	3.60	326.	17.33
228.	5.25	328.	2.30
230.	19.60	330.	3.20
231.	7.45	331.	3.60
232.	4.50	332.	6.30
233.	25	333.	9.00
234.	28.35	334.	5.40
235.	4.05	335.	2.75
237.	17.10	336.	10.20
238.	4.50	337.	1.15
239.	16.20	338.	27.25
241.	7.90	339.	10.58
242.	10.57	341.	4.05
243.	19.60	342.	22.95
244.	2.25	343.	2.50
245.	11.70	344.	3.15
246.	3.60	345.	9.25
247.	29.95	346.	5.25
248.	3.83	347.	5.65
250.	2.70	350.	2.48
251.	12.58	351.	4.25
252.	4.10	352.	6.75
253.	2.95	355.	3.38
258.	3.85	357.	3.40
259.	19.58	358.	1.90
260.	4.95	359.	1.80
261.	2.70	360.	4.95
262.	7.20	361.	11.05
263.	5.20	362.	3.15
264.	4.50	363.	18.00
265.	3.60	364.	13.50
266.	5.40	365.	12.60
267.	2.95	367.	11.25
268.	2.50	368.	75
269.	4.73	369.	22.75
270.	19.15	370.	9.25
271.	2.25	371.	11.05
273.	5.00	379.	3.83
274.	10.58	380.	4.28
275.	6.30	384.	13.85
276.	45.45	385.	26.78
278.	8.35	388.	13.95
281.	2.93	396.	11.70
282.	24.30	401.	3.38

З місячних вкладок $2,807.75

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Марія Лицишин, в. 363	93.00
Волод. Лабуза, в. 155	346.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за праці	287.50
Платня помічних сил	240.00
Видатки канцелярійні	18.40
Разом	$982.90

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. квітня 1927 остала	54,127.51
Прихід за май	2,807.75
Разом	56,935.26
Розхід за май	982.90
Готівка з кінцем міс. мая 1927 остає	55,952.36

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	55,952.36
Морґечі	46,600.00
Разом	$102,552.36

Стан довжний:

Фонд посмертний	77,158.87
„ адміністрац.	25,393.49
Разом	$102,552.36

Теодор Грицей, гол. предс.
Р. Слободян, г. фін. секр.
В. Левчик, гол. касієр;

ВСЕСВІТНА ІСТОРІЯ.

Написав М. Чайківський. — Всесвітна Історія часть І.: старинна історія, стор. 280. — Є се нове видання популярної (за др. Тугецом) історії, написаної коротко і звязково. В новому сьому виданню богато ілюстрацій. — Часть ІІ.: середні віки, стор. 246. — В сій частині звернено належну увагу на укр. історію, чого бракувало в... — Часть ІІІ.: нові часи, стор. 304. — Сей підручник доводить історичні події до 1911. р. Як і в других частинах, так і тут, звернено велику увагу на укр. історію і на кінці додано реєстр важніших історичних дат.

Всі три томи в оправі $3.25.

"SVOBODA"

83 Grand St., Jersey City, N. J.

РИБАЧИЙ ТАНЕЦЬ.

Сів раз рибак над рікою,
Став на дудку грати —
Захотілось навчить рибу
В воді танцювати.

І грає він, виграває,
Якої лиш знає,
Та все в воду поглядає,
Чи риба гуляє.

Не танцює риба в воді,
Хоч він й грає гарно,
Заграв рибак ще краццої,
Та все те намарно.

Перестав він в дудку дути,
До роботи взявся,
Та закинув невід в річку,
Сів і задумався.

Думав-думав, далі глянув,
Чи є що у сіти —
Аж там риби повен невід,
Хоч греблю гатити.

Взяв він невід та на беріг
Добич витягає.
Аж дивиться — дивне диво:
Се риба гуляє.

Скаче риба та танцює,
В неводі вертиться.
Глядить рибак тай говорить:
— Що коли годиться!

Час заграти, час робити,
Час й потанцювати —
Але треба в кождім ділі
Свою пору мати!

До всякого діла в пору
Приступайте, люде!
Бо стратите дармо силу,
А хісна не буде.

Т. Т. Пройдисвіт.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

НАГНЕТИ

В ОДНІЙ ХВИЛИ БІЛЬ УСУНЕНИЙ

Ви забудете, що колись мали нагнети сейчас по положенню Dr. Scholl's Zino-pads ось як скоро усувають вони весь біль. Коли нагніт вже невертаєсь нікoли наново. Коли нові черевики іритують се місце наново, Zino-pad усуне се на одну ніч.

Dr. Scholl's Zino-pads суть тонкі, досмотрені в проти заразні медичні складники. Безпечні, певні і скорі результати гарантовані. Купіть пачку у вашого аптикара або склепі обуви—35ц.

Dr Scholl's Zino-pads

Наложіть один—а біль зникне.

МАЙНЕР, МАЙЖЕ ВМЕРАЮЧИЙ, пійшов до праці другого дня.

Цікавий випадок стався недалеко Кітанінг Валей з Ф. Герником, майнером, котрий за послідних два роки був так хорий, що не міг ходити, а не то працювати. Його родину піддержували сусіди, бо сам він не заробляв нічого вже місяцями. З дня на день він підупадав, що раз гірше так, що можна було чути скрипіння його костий.

Жадне лікарство чи доктор не помагали і він вже певно уважався за пропащого. Тому два літа важив 180 ф., а тими часами важить всего 105 ф. Люди, побачивши його, страхались. Тому велике було зачудованиє їх, коли побачили його одного дня ідучого до праці і працюючого цілий день. Здавалося, що се якесь чудо сталося. Однак се не було жадне чудо зовсім. Чоловік був хорий, се факт, однак він ніколи не лічився правильно. Його лічено на канцер, затвердження, сухоти то що, підчас коли він мав солітера. Вкінці він вжив медецину на солітера, котра поставила його на ноги в двох годинах. Днесь він здоров знова і не має щасливійшого чоловіка, відколи викинув з себе хробака 46 фітів довгого. Тисячі мущин, женщин і дітий терплячих лічиться безуспішно на ріжні другі хороби, коли їх дійсний клопіт є цей потвір солітер. Певними познаками цего є віходячі части того паразита. Другі симптоми є брак апетиту з вимковим лакімством, обложений язик, зага, болі в крижах, членах і в ногах, заворот голови, біль голови, млости як порожний жолудок, нидіння, підкови попід очи. Жолудок отяжілий, надутий, часами дається відчувати дивне буркотіння від жолудка до внутренности. Знова чується якби щось підсувалося назад до горла. Пацієнт має жовту шкіру, тратить на вазі, має немилий віддих, спльовує що хвилини, попадає в апатію, знеохота до праці, завсігди лінивий. Є відомо, що епілептичні напади спричинює цей потвір, котрий часто доростає понад 50 стіп. Коли досягне до гортанки може удусити свою жертву. Позбудьтеся цего потвора сейчас, заки підкопає ваше здоровля безповоротно. Вишліть $10.48 за дозу Laxian, коли хочете позбутися цего страшного паразита. Laxian є непомильний навіть коли у вас нема хробака. Продається лише у Royal Laboratory, 148 Netting Buildg. Windsor, Ont. На забезпечення посилки додайте 25 центів окремо. За після-платою не висилаємо. (C.8)

ЯК МЕНЕ ПРЕСА ПІДВЕЛА.

З нагоди дня преси.

(Факт).

Сьогодні — наш день. Хоч один день на рік, — а таки наш. Цілком наш, з гамузом, з уздром: Сьогодні можна про себе... Про свої справи, про „пресові", бо, — хоч ви там собі кажіть, а ми таки — преса...

Так, значить, про себе...

Сьогодні, як на духу, роскажу вам, як мене підвела преса, друковане тоб-то слово, як воно, оте слово, поклало мене на обидві лопатки, як я витріщив очі, довго кліпав віями, а потім плюнув і вилаявся...

Так от, слухайте. Майте на увазі, що це тільки сьогодні і більше ніколи нікому я цього не росповідатиму. Ні за що в світі.

Те, що ото колись мені трапилося в потязі, коли я в купе розбалакалися про літературу з якимось незнайомим мені інжинером, і той інженер, перебираючи українських літераторів, мене особисто — (не знаючи, що то я перед ним) так крив, так крив, — що я й совався, й вертівся, й вікно одчиняв... (та ще підтакував, бо вважав за незручне сам себе захищати), — так це все проти того, як мене підвела моя книжка оце недавнечко, — дрібничка...

Є в мене одна сільська усмішка, що зветься „Охорона здоровля народнього". Ввійшла вона в збірку моїх „сільських усмішок". Висміюю я там сільських „наркомздравів", бабів шептух, а, висміюючи, даю зразки їхніх „ліків", молитов їхніх ріжних, од глазу, од сказу й од усього такого іншого...

Написав я ту усмішку колись і подумав:

— О! Добю я такі забобони! Пропали тепер баби Палажки, бо висміяв я їх круто...

І щож би ви гадали...

Недавно оце одержав я листа від одного бібліотекаря з одного невеличкого українського міста.

І пише він мені оттаку пригоду.

Приходить до його, в книгозбірню, старезна бабуся й каже:

— Дайте мені книжечку Остапа Вишні, оту, що там про бабів шептух написано.

— Здивувався я, — пише мені бібліотекар, — що така старенька бабуся й цікавиться новою літературою...

— На віщо вам книжечка, бабусю?

— Перечитати хочу.

— Звідки ви знаєте, що є такий письменник і що в його є така книжка?

— Знаю. Дочка моя працює на цегольні, так вона брала у вас ту книжечку й читала вдома вголос...

— Так що вам так вона сподобалася, що ще раз перечитати хочете?

— Е, ні! Не те, щоб вона мені сподобалася, а там такі хороші молитви понаписувано од хвороб ріжних. Як ото брала дочка книжку, так у мене якраз бешиха була... А там молитва од бешихи такаж хороша! Як помолилася я тоді з тої книжечки, одпустило мене зразу! А тепер так мене на кольки взяло, що ні чхнути мені, ні дихнути. Так там, кажуть, і від кольки є молитва, дайте пожалуйста!

. . . .

— Ну?!

Як вам це подобається!

Вбив, називається, бабу Палажку! Висміяв!?

Я люблю пресу!

Але на цей раз я плюнув і вилаявся!

Ну, хібаж таки можна отак підводити?!

„Вісти".

Остап Вишня.

ПАМЯТАЙТЕ НА РІДНИЙ КРАЙ!

При кождій нагоді збирайте на: Рідну Школу, інвалідів, сиріт та політичних вязнів в старім краю.

Жертви належить слати до краю через:

OBYEDNANYE
P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЮ своеї стриечної сестри Марії Папа з села Ніскоровичі, пов. Ярослав, в дуже важній справі з краю. Вона має перебувати десь коло Ньюарку, а замужна пишеться Марія Корпевска. Голоситись до: 130-2

МАРІЯ ПАПА,
R. F. D. 4, Box 146, Ann Arbor, Mich.

ХТО З УКРАЇНЦІВ хотів би їхати на свіже повітре в гори Catskill Mountains? Маю пару кімнат до винайму для літників. Фарма 65 акрів, є сад великий і ліс. Тут є найздоровша околиця в нюйорськім стейті, їзда зелізницею або бовтом. По дальші інформації прошу писати до: 130-2

M. WYNOHRADNYK,
Overbagh St., Saugerties, N. Y.

ПРОДАМ свою 50-акрову фарму чорної землі, оброблювану 15 літ, будинки як нові, дім на 8 кімнат, і своя ріка, сад, 3 корови, 2 коні, 2 безроги і дріб. Фарма вся оброблена, свій ліс, машинерія, пів милі до міста та колеї. Продам все за $3,000, готівкою $1,500. Голоситись до властителя: **GEORGE SALAK, R. F. D. 1, Broadalbin, N. Y.** 129-31

ФАРМА в стейті New York. 60 акрів з того 15 акрів грубого ліса і пасовиско, земля чорна і без каміння, сад і ріка, будинки, дім на 9 кімнат, вода в домі, 3 корови, 2 коні і богато дробу, всіляка машинерія, миля до фабричного міста і колеї. Ціна за все $3,400, готівкою $1,500. Голоситись до: **P. KUTYNSKY, 428 Hows Ave., 2. floor, Passaic, N. J.** 129-31

НА ПРОДАЖ
ПЛЕЄР ПЯНО І ДЗВІН,
можна купити дуже дешево.
Голоситись під ч.: 129-31
367 St. Paul's Ave., Jersey City, N. J.

КОНКУРС.

Українська гр. кат. парохія в Оборн, Н. Й., пошукує дякоучителя. Платня після умови. Мешкання для дякоучителя в парохіяльнім домі. Голоситись належить на адресу: 130,2.4

UKRAINIAN GR. CATH. CHURCH OF ST. PETER AND ST. PAUL.
132 Washington St., Auburn, N. Y.

ХРОНІЧНІ НЕДУГИ МУЩИН І ЖЕНЩИН

лічу успішно найновійшими методами. Помагаю скоро в ріжних кровних недугах, нервових і шкірних, хронічні нарости, загальне ослаблення, міхура, нирок, мочеві недомагання, ревматизм, жолудок, внутрішні хороби та груди. Без ріжниці, як довго хоруєте, **я можу помочи вам. Оплати умірковані.** Оглядини пацієнта переводжу особисто.

Поради і оглядини даром.

DR. ZINS

Специялиста. Основ. 28 літ.
110 East 16th Street, New York, N. Y.
межи 4th Ave. & Irvington Pl.
Денно: 9 A. M. до 8 P. M. — Неділі 9 A. M. до 4 P. M.

Телефон: Gramercy 5881.
Др. К. Д. БІЛИК
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР І ХІРУРГ.
ЕЛЕКТРИЧНІ ПРИРЯДИ.
Урядові години: від 12. до 1-ої, від 6. до 8-ої і після умови.
311 E. 18th ST., NEW YORK CITY.

DR. M. SMITH
16 EAST 7th STREET, NEW YORK
Tel. Orchard 6072
Говорить по українськи.
Лічить успішно недуги мущин, женщин і дітий.
Наймодернійші електричні апарати.

ДОМИ — ФАРМИ!

СОТКИ ДОМІВ, фарм і інтересів на продаж або в заміну.
В ПОСЛІДНІМ РОЦІ продали ми домів і иншого на загальну суму **$325,900.00**
ВСІ НАШІ КЛІЄНТИ вповні задоволені з нашої услуги.
Хто хоче скоро продати, купити, заміняти свій маєток, хай голоситься до нас.
Ідіть там, де дістанете скору і чесну услугу.

V. BOHACHEVSKI,
Real Estate Broker,
4233 Germantown Ave., Phila, Pa.

ЯК ХОЧЕТЕ КУПИТИ АБО ПРОДАТИ дім, бизнес або фарму, як хочете переслати гроші догроши до своїх кревних або валагодити якунебудь правну справу, так прошу удатися до: WALTER KOSTETSKI & CO., Inc., Business & Real Estate Broker, 4309 Germantown Ave., Philadelphia, Pa.

АДВОКАТ
Б. ПЕЛЕХОВИЧ
2300, WEST CHICAGO AVENUE,
CHICAGO, ILL.

Практикує у всіх судах; займається переглядинам абстрактів; виготовляє контракти купна і продажі; переправадиє спадкові справи; полагоджує старокраєві, патентові і прочі справи. 191—

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ВИПОЗИЧАЄ КЕРИЧІ НА ВЕСІЛЯ, ХРЕСТИНИ І ВСЯКІ ДРУГІ ЗАБАВИ.
129 E. 7th ST., NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568